

एवंकलत्रमानीयवृष्णीनां तद्वत्तशेषितं ॥ न्यवेशयतकौरव्यस्तत्रतत्रधनं जयः ॥ ६८ ॥ हार्दिक्यतनयं पार्थो नगरं मार्तिकवतं ॥ भोजराजकलत्रं च तद्वत्तशेषितं
 तमः ॥ ६९ ॥ ततो वृद्धांश्च बालांश्च स्त्रियश्चादाय पांडवः ॥ वरैर्विहीनान् सर्वान् शक्रप्रस्थे न्यवेशयत् ॥ ७० ॥ यौयुधानि सरस्वत्यां पुत्रं सात्यकिनः प्रियं ॥ न्य
 वेशयत यर्मामा वृद्धबालपुरस्कृतं ॥ ७१ ॥ इंद्रप्रस्थे ददौ राज्यं वज्राय परवीरहा ॥ वज्रेणाक्रूरदारास्तु वार्यमाणाः प्रवव्रजुः ॥ ७२ ॥ रुक्मिणीत्वया गंधारीशैव्या
 हैमवतीत्यपि ॥ देवीजांबवती चैव विविशुर्जातवेदसं ॥ ७३ ॥ सत्यभामा तथैवान्यादेव्यः कृष्णस्य संमताः ॥ वनं प्रविशन् शूराजं स्तापस्यैकतनिश्रयाः ॥ ७४ ॥
 द्वारकावासिनो ये तु पुरुषाः पार्थमभ्ययुः ॥ यथाहं संविभज्यै नान्वजे पर्यददज्जयः ॥ ७५ ॥ सतत्कृत्वा प्राप्तकालं बाष्पेणापि हितोर्जुनः ॥ कृष्णद्वैपायनं व्यासं दद
 शांसी नमाश्रमे ॥ ७६ ॥ इति श्रीमहाभारते मौसलपर्वणि वृष्णि कलत्राद्यानयने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच
 प्रविशन्नर्जुनो राजन्नाश्रमं सत्यवादिनः ॥ ददर्शासीनमेकं तमुनिं सत्यवतीसुतं ॥ १ ॥ सतमासाद्य धर्मज्ञमुपतस्थे महाव्रतं ॥ अर्जुनो स्मीतिना मास्मै निवेद्या
 भ्यवदत्ततः ॥ २ ॥ स्वागतं ते स्विती प्राह मुनिः सत्यवतीसुतः ॥ आस्यतामिति होवाच प्रसन्नात्मा महामुनिः ॥ ३ ॥ तमप्रतीतमनसं निःश्वसंतं पुनः पुनः ॥ नि
 विष्णमनसं दृष्ट्वा पार्थव्या सो ब्रवीदिदं ॥ ४ ॥ नखकेशदशकुंभवारिणां किंसमुक्षितः ॥ आवीरजानुगमनं ब्राह्मणो वाहतस्त्वया ॥ ५ ॥ युद्धे पराजितो वासिगत
 श्रीरिव लक्ष्यसे ॥ नत्वां प्रभिन्नं जानामि किमिदं भरतर्षभ ॥ ६ ॥ श्रोतव्यं चेन्मया पार्थ क्षिप्रमास्यातुमर्हसि ॥ अर्जुन उवाच यः समे घवपुः श्रीमान् बृह
 तं कजलोचनः ॥ ७ ॥ सरुष्णः सहरामेण त्यक्त्वा देहं दिवंगतः ॥ मौसले वृष्णि वीराणां विनाशो ब्रह्मशापजः ॥ ८ ॥ बभूव वीरांतकरः प्रभासे लोमहर्षणः ॥ एतेशू
 रामहात्मानः सिंहदर्पा महाबलाः ॥ ९ ॥ भोजवृष्ण्यं यका ब्रह्मन्नन्योन्यैर्हतं युधि ॥ गदापरिघशक्तीनां सहाः परिघबाहवः ॥ १० ॥ त एरकाभिर्निहताः पश्यका
 लस्य पर्ययं ॥ हतं पंचशतं तेषां सहस्रं बाहुशालिनां ॥ ११ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ नखोदकं केशोदकं वत्सप्रांतो दशातदुदकं कुंभुलोदकं च आवीरजानारीरजस्वला तस्या राजः प्रलवकाले दिनत्रयादूर्वाक् अनुगमनं तस्या मेथुनं ब्राह्मणस्य वयो युद्धे पराजयश्चेति सप्तभिर्निमित्तैः
 पुरुषो घटश्रीर्भवति ॥ ५ ॥ प्रभिन्नं पराजितं त्वां कदाचिद्विदपि न जानामि ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ हतं चतुर्मासं तं संहर्षस्वपुर्गितं पंचकलाणीत्यर्थः ॥ ११ ॥